

Øjenforeningens formand har rundet et skarpt hjørne

I foråret fyldte Øjenforeningens formand, Carsten Edmund, 70 år. Hans tid i formandsstolen har været kendetegnet af et enormt engagement, omhyggelighed og en veludviklet sans for at tage hånd om problemerne i tide. Carsten har udviklet foreningen til at blive en synlig og betydende spiller i den brede offentlighed, fortæller flere tætte samarbejdspartnere.

Af **Anne Mette Steen-Andersen**

Foto **Morten Holtum**

I FORÅRET I ÅR fyldte øjenlæge Carsten Edmund 70 år. De sidste knap 14 af sine leveår har han dedikeret til at være formand for hovedbestyrelsen i Øjenforeningen. Der er sket meget med foreningen, siden Carsten overtog formandsposten ved et repræsentantskabsmøde på Dansk Design Center i København i juni 2004. I sin tid som formand har han med sit store engagement og dedikation løftet foreningen fra at være en temmelig ukendt spiller i den brede offentlighed til i dag at være en mere slagkraftig og synlig forening.

Professor i oftalmologi og øjenpatologi Jan Ulrik Prause lærte Carsten at kende, da han som nyuddannet læge fik sin gang på Rigshospitalets Øjenafdeling. Her var Jan Ulrik også ansat, og han fik til opgave at opponere imod Carsten, da han skulle forsvare sin doktordisputats om hornhindesygdommen keratoconus (keglehornhinde). Fra første færd fik Jan Ulrik indtryk af Carsten som en mand, der var nem at omgås, klar i mælet og som altid holdt sit ord. Mange år senere kom Jan Ulrik til at fungere som næstformand under Carsten i Øjenforeningen, og i denne konstellation oplevede han i lige så høj grad Carstens behagelige væsen, tydelighed og loyalitet komme til udtryk.



"Carsten er overordentlig nem at samarbejde med. Han gør altid, hvad han lover, til tiden. Han har visioner og har i al den tid, han har været formand for Øjenforeningen, lagt et genuint engagement i den. Han ved, hvad han vil, og siger det klart og tydeligt. Så kan man vist ikke ønske sig mere. Carsten er en strålende, forbilledlig formand," siger Jan Ulrik.

At Carsten har formået at rykke Øjenforeningen fremad i sin formandstid, kan ifølge Jan Ulrik også relateres til hans evne til at forholde sig konstruktivt til problemer.

"Han 'begraver' ikke problemer og håber, at de går over af sig selv. Han løser dem ét for ét uden at gøre et stort nummer ud af dem. Der er aldrig drama, råben eller skrigen," siger Jan Ulrik.

Det lange, seje træk

Professor i oftalmologi Henrik Lund-Andersen var i 1982 med til at starte Øjenforeningen og har været involveret i foreningens udvikling i de 35 år, den har eksisteret. Han har set, hvordan foreningen under Carstens formandskab har ændret karakter og er blevet mere strømlinet og velfungerende. Carstens "tandem-kørsel" med Øjenforeningens tidligere sekretariatschef Erik Lohmann udviklede og systematiserede foreningens arbejde, forklarer Henrik:

"Carsten har 'strammet' foreningen op. Han har været dygtig til at styrke samarbejdet med lokalforeningerne, han har fået styr på økonomien og luget ud i det udvalg, der bedømmer, hvilke forskningsprojekter der modtager foreningens støtte. Og så har han koncentreret beslutningskompetencen og indflydelsen hos den lægefaglige del af hovedbestyrelsen. Det var en stabilitet og struktur, som foreningen manglede førhen. Carsten har taget et langt, sejt træk for foreningen. Og det har betydet rigtig meget."

Foruden engagementet i Øjenforeningen har Henrik arbejdet tæt sammen med Carsten, da Øjenafdelingen på Rigshospitalet i 2008 fusionerede med Øjenafdelingen på Glostrup Hospital. Til trods for at Carsten i sin doktordisputats havde skrevet om hornhinden, havde han indtil 2008 ikke beskæftiget sig videre med at behandle sygdomme i hornhinden. Blandt andet fordi den refraktive kirurgi endnu ikke havde vundet indpas på de københavnske hospitaler. Carsten havde således dedikeret sin tid til trafik- og flyvemedicin og var frem til september sidste år leder af Flyvemedicinsk Center på Rigshospitalet, hvor han foretog

helbredsundersøgelser med henblik på at udstede civile og militære fly- og dykkercertifikater til flyveledere, piloter, kabinepersonale og dykkere.

"Jeg vidste, at Carsten var en ekspertise på det refraktionskirurgiske område, så da de to afdelinger fusionerede under min ledelse, var jeg glad for, at Carsten accepterede at blive leder af det refraktionskirurgiske afsnit. Ligesom han er en ressource i Øjenforeningen, var han det også her. Det er hans fortjeneste, at vi har en velfungerende refraktionskirurgisk funktion. Han er en hædersmand," siger Henrik.

Med begge ben på jorden

Professor i kirurgisk oftalmologi Morten la Cour lærte Carsten at kende, mens han var i færd med at lægge sidste hånd på doktordisputatsen. Han beskriver Carsten som en læge og en formand, der alle dage har været patienternes mand. Han har viet meget af sin fritid til patienter og pårørende, blandt andet ved at give telefonrådgivning til Øjenforeningens medlemmer:

"Carsten har altid taget højde for patienternes perspektiv i de ting, han laver. Og når det angår patienter, er han kompromisløs: De skal have den bedste behandling med det bedste udstyr, der findes. Men han har samtidig formået at balancere de administrative hensyn over for patienternes behov på en meget fornuftig måde. Han er dygtig til at foretage vurderinger, hvor denne balance netop kan være vanskelig."

Balanceevnen gør ham ifølge Morten til en rigtig god formand for Øjenforeningen. Carsten står solidt med begge ben på jorden, samtidig med at han kan skære igennem og sætte en tydelig dagsorden, når det er nødvendigt.

"Carsten er et af de mest ordentlige og hæderlige mennesker, jeg kender. Han er ikke til falds for dagsordener, og du kan ikke 'sælge' ham noget. Han finder 'slangen i paradiset', hvis den er der. Det gør ham til en meget vellidt formand," siger Morten.

Hvor længe, Carsten agter at fortsætte som formand for Øjenforeningens hovedbestyrelse, ved hverken Jan Ulrik, Henrik eller Morten, men de ønsker alle – for foreningens skyld – at han bliver siddende i formandsstolen i mange år. Én ting er dog sikkert: Carsten er foreløbigt valgt som formand frem til repræsentantskabsmødet i juni 2019. Vi kan derfor være helt sikre på at have glæde af ham i mindst halvandet år endnu. ■